

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Jeg vil begynde med at takke for den velvillige modtagelse, og dernæst skal jeg komme med to kommentarer.

Den konservative ordfører skal jeg gøre opmærksom på, at forslaget ikke lægger op til et »skal«, men et »vil kunne«, og jeg håber, at ordføreren er helt klar over forskellen på et »skal« og et »vil kunne«. Der bliver altså nu mulighed for en ligestilling, men ikke tale om nogen tvang.

Til SF's ordfører vil jeg sige, at ældreboligloven er decentraliseret i forhold til loven om ungdomsboliger, almennyttige boliger og andelsboliger. Så når vi overvejer en decentralisering, vil det ikke være naturligt at se på den decentralisering, der allerede er sket på ældreboliglovens område.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Boligministerens bemærkninger til mig fik mig til at tage ordet en gang til. Jeg blev næsten forvirret på et højere plan, eller hvad man nu kan sige, for jeg er godt klar over, at der ikke står »skal«, men at der står, at kommunerne »vil kunne«, således at de kan vælge mellem privat revision og kommunens revision. Men så er det, at jeg spørger: Vil det betyde, at kommunerne nu i eget regi kan ansætte de revisorer, som tidligere udførte arbejdet i et ganske almindeligt statsautoriseret eller registreret revisionsfirma?

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Hvis man fortsat ønsker at bruge en privat revisor, er der også efter forslaget fuld mulighed for det. Det bliver naturligvis en afgørelse, som må tages lokalt af de pågældende kommunalbestyrelser.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Det vil sige, at ministerens forslag går ud på, at hvor man i dag *skal*, *kan* man i fremtiden bruge en privat revisor, eller man kan vælge at ansætte revisoren i kommunens regi. Hvis det er det, lovforslaget går ud på, må jeg nok sige, at så er Det Konservative Folkeparti ikke med til at støtte det, for vi ønsker ikke en kommunalisering af revisionen i det hele taget, og vi

mener heller ikke, at det bliver mere sikkert, at der kommer en god revision ud af det, når man reviderer de samme regnskaber, som man selv har været kassefører for, og det vil man så komme til i kommunerne.

Hvis det er rigtigt, som ministeren siger, at det nu *kan* blive en kommunalt ansat revisor, der overtager den opgave, der i dag *skal* udføres af private, stemmer Det Konservative Folkeparti ikke for lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og skattekontrolloven. (Faglige kontingenter m.v.).
Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 10/2 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Jan Petersen (S):**

Dette lovforslag drejer sig i al sin enkelhed om, at medlemmer af faglige organisationer skal kunne pålægge den faglige organisation at undlade indberetning til skattemyndighederne af de indbetalte kontingenter. Som en logisk konsekvens heraf får de, der ikke ønsker indberetning af kontingentet, heller ikke mulighed for at foretage fradrag for det.

Regeringen imødekommer med forslaget det synspunkt, at den tvungne indberetning er en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og med lovforslaget sikres så for fremtiden, at den enkeltes medlemskab

[Jan Petersen]

af en faglig forening ikke registreres af myndighederne, såfremt den pågældende ikke ønsker det.

Det ønske kan Socialdemokratiet tilslutte sig og dermed også regeringens forslag, så vi fjerner enhver tvivl om, at der sker en eventuel krænkelse af menneskerettighedskonventionen.

For god ordens skyld skal jeg også tilføje, at vi også kan tilslutte os de tekniske justeringer af skattekontrolloven, som er medtaget i lovforslaget.

Kirkegaard (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi fuld forståelse for, at skatteministeren ønsker at gardere sig imod at blive beskyldt for at komme i konflikt med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det er helt naturligt, at man ønsker at gardere sig imod noget sådant, for det ville være højst beklageligt, hvis vi skulle få en dom på halsen på grund af denne bestemmelse i vores lovgivning. Vi finder heller ikke noget som helst forkert i, at et medlem af en faglig organisation kan sige til den pågældende organisation, at den ikke skal indberette det forhold til de offentlige myndigheder, som er imellem medlemmet og den pågældende faglige organisation, altså om kontingentet og kontingentets størrelse. Vi føler, at det er en helt naturlig ret, at man kan sige til sin faglige organisation, at den skal lade være med det, men vi er dybt, dybt betænkelige ved den konsekvens, det får, nemlig at man mister sin fradragsret for det faglige kontingent.

Nu er vi i princippet ikke modstandere af, at man begrænser fradragsretten for faglige kontingenter; vi er vel nærmest tilhængere af det, selv om vi selvfølgelig respekterer indgåede forlig med også skatteministerens parti, men det kan da ikke være rimeligt, at en person, der indbetaler et beløb i fagforeningskontingent, gemmer sin kvittering, trækker det fra på sin selvangivelse og bilægger selvangivelsen kvitteringen, ikke kan få sit fradrag for sit faglige kontingent. Vi finder det anstødeligt, og vi vil meget gerne under udvalgsarbejdet se på forskellige måder, man kan undgå den situation på. Jeg ved godt, at det vil give en lille smule mere bureaukrati, jeg ved også godt, at det formentlig ikke er ret mange mennesker, det drejer sig om, men der er nogle fundamentale

principper, som jeg tror vi skal tage alvorligt, og den problemstilling ønsker vi dyrket under udvalgsarbejdet. Jeg tror, at det kan lade sig gøre at finde metoder, så man undgår at komme i den situation, som vi altså er dybt betænkelige ved.

Peter Brixtofte (V):

Indledningsvis vil jeg fastslå, så det ikke kan misforstås, at vi er imod, at man har fradrag på dette område, og vi ønsker selvfølgelig, at hele spørgsmålet indgår i de kommende forhandlinger om en skattereform. Vi håber, at der måske netop her er et område, hvor vi kunne blive enige om at lave en fradragssanering, og det håber jeg i hvert tilfælde også at der kommer ud af drøftelsen af dette forslag.

Dernæst har vi da fuld forståelse for, at man må respektere, hvis et enkelt medlem ikke ønsker, at vedkommendes fagforening indberetter til de offentlige myndigheder, at vedkommende har betalt kontingent og dermed er medlem af en fagforening, og det kan man respektere ved, at man kan blive fritaget for, at der sker en indberetning fra fagforeningens side.

I Venstre siger vi så ligesom hr. Kirkegaard fra De Konservative, at det ikke bør få den konsekvens, at man så ikke har fradragsret, hvis man i øvrigt selv har lyst til at gå op til skattemyndighederne og vise sin dokumentation for, at man har indbetalt kontingentet. Det er uretfærdigt og urimeligt, hvis det bliver gjort på den måde, og derfor vil vi også arbejde for et ændringsforslag, som sikrer, at selv om man bliver fritaget på den måde, at fagforeningen ikke indberetter, kan man selv indberette sin kontingentbetaling til en fagforening og få fradrag for den.

Vi kan altså godt gå ind for hovedprincippet i forslaget, men ønsker det ændret på dette punkt.

Birthe Hansen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Jes Lunde, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne give vores tilslutning til forslaget.

Ole Donner (FP):

Da Folketinget indførte disse regler om, at de faglige organisationer skulle foretage indberetninger til Told- og Skattestyrelsen, frem-

[Ole Donner]

førte jeg på Fremskridtspartiets vegne, at jeg frygtede, at det kunne være i strid med menneskerettighedskonventionens regler. Jeg stillede et spørgsmål til den daværende skatteminister og fik at vide, at der ikke var nogen problemer i så henseende, men det har man altså fundet ud af senere at der måske alligevel er, og så synes jeg selvfølgelig, at det er helt i orden, at skatteministeren fremsætter et forslag som det foreliggende.

Vi kan også støtte den del, der går på, at man kan pålægge sin fagorganisation ikke at foretage nogen indberetning, men vi kan ikke støtte, at man så ikke længere skal kunne få fradrag. Hvis der fremsættes et forslag om, at faglige kontingenter ikke skal kunne fratrækkes, er Fremskridtspartiet med på at gennemføre et sådant. Hvis det ikke sker, vil vi stille et ændringsforslag, således at de personer, der ikke bliver indberettet, fortsat vil kunne fradrage deres kontingent, hvis de over for skattemyndighederne kan dokumentere udgifternes afholdelse, f.eks. ved at fremlægge kvitteringer for indbetalingerne.

Derfor kan jeg allerede nu bebude et ændringsforslag fra Fremskridtspartiet.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal på CD's vegne sige, at jeg slet ikke kan se, at der er noget som helst i vejen med dette forslag. Det er et udmærket forslag, der anvender frivillighedens vej, og det er klart, at hvis man ikke vil have, at der sker indberetning, får man ikke fradraget.

Så forstår jeg slet ikke, at Venstres ordfører i dag siger, at vi ikke skal kunne fradrage fagforeningskontingenter. Er Venstres ordfører da ikke klar over, hvad der sker, hvis vi ikke har det fradrag? Så vil der komme et øget lønpres!

Elisabeth Arnold (RV):

Som repræsentant for et parti, der er medlem af regeringen, vil jeg naturligvis tilslutte mig det forslag, som her er fremsat, men jeg vil ikke lægge skjul på, at de bemærkninger, som flere af de tidligere ordførere har gjort, meget ligner spørgsmål, jeg har stillet mig selv, og jeg vil gerne appellere til ministeren om, at han under udvalgsarbejdet prøver at få vurderet, om ikke det er muligt at gøre solisterne den tjeneste at sige, at hvis de kan dokumentere, at de har indbetalt deres kontingent, får de det

fradrag, som de ifølge lovgivningen har krav på.

I Det Radikale Venstre er vi heller ikke begejstrede for fradrag for fagforeningskontingenter, men vi erkender, at når de nu er der, er kontrolmuligheden vigtig.

Jeg vil gerne appellere til ministeren om at lytte til de indvendinger, der har været i dag, ikke mindst fordi det er en sag for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som har udløst forslaget om en lovændring, og jeg vil nødig se, at vi med denne lovændring giver startsignalet til en ny sag ved menneskerettighedsdomstolen, fordi de personer, som ifølge dansk skattelovgivning har ret til et fradrag af den type, ikke kan få det, blot fordi de ikke er deltagere i en kollektiv ordning. Skatteligningen skal selvfølgelig være en sag mellem skatteyderne og myndighederne og ikke en sag mellem skatteyderen og den fagforening, han tilfældigvis er medlem af.

Glønborg (KRF):

Fra Kristeligt Folkepartis side konstaterer vi naturligvis, at vi nu er ved at nærme os løsnings på et problem, som vi skulle have løst.

I saglighedens interesse må vi sige, at der i dag er kommet nogle forslag til forbedringer på bordet, og dem synes jeg da det er rimeligt at både regeringspartierne og udvalget ser på.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil gerne takke det flertal, der har givet tilslutning til lovforslaget. Derudover vil jeg udtrykke en vis undren over de bemærkninger, Venstres og De Konservatives ordførere har gjort fra talerstolen.

Jeg skal i al stilfærdighed – hvad jeg tror er de fleste i salen bekendt – gøre opmærksom på, at det er et lovforslag, som jeg har overtaget fra den tidligere regering, og at jeg allerede sidste år som ordfører modtog et udkast med en henstilling om, at vi løste det opståede problem på den måde, som er foreslået i det af mig fremsatte forslag.

Derfor kan jeg ikke lade være med at undre mig over, at fordi vi har fået en anden regering, er de løsninger, der var fuldt acceptable, og som man anmodede den daværende opposition om at tilslutte sig, betænkelige – endda meget betænkelige – forstod jeg.

[Skatteministeren]

Jeg går ud fra, hvad der også er fremgået af ordførernes bemærkninger, at der er enighed om, at når der opstår tvivl om, hvorvidt vi overholder reglerne i noget så vigtigt som Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, må vi selvfølgelig tilrette lovgivningen, så vi er sikre på, at der er fuld overensstemmelse mellem dansk lovgivning og de internationale forpligtelser, vi har påtaget os, ikke mindst på menneskerettighedsområdet.

Derfor vil jeg også gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg synes, det er helt fint, hvis der stilles spørgsmål under udvalgsarbejdet, så vi får lejlighed til endnu en gang at granske, om der skulle være nogen som helst tvivl eller usikkerhed om den løsning, som vi her har præsenteret Folketinget for.

Det er klart, at hvis vi havde fået nogen som helst signaler om, at der var en usikkerhed, var forslaget selvfølgelig ikke blevet fremsat, men man kan aldrig være for forsigtig i sådan en sammenhæng, og derfor synes jeg også, at det er helt i orden, at vi vender det spørgsmål under udvalgsarbejdet, på samme måde som andre spørgsmål, der måtte dukke op, selvfølgelig bør tages op og granskes, inden vi når frem til tredjebehandlingen.

Men jeg takker for tilslutningen fra et flertal af partierne og ordførerne under førstebehandlingen.

Kirkegaard (KF):

Jeg synes ikke, der er nogen grund til at gøre proceduremæssige problemer ved regerings-skiftet til hovedsagen i denne debat.

Jeg må naturligvis fastholde, at dette forslag ikke har været fremsat af den tidligere regering; det har været drøftet af den tidligere regering, men det har altså ikke været fremsat.

Skal vi ikke lade de procedurespørgsmål lige og koncentrere os om det, jeg synes er et fundamentalt skatteretssikkerhedsproblem, nemlig at man bliver fratrukket den ret, man efter lovgivningen har til på sin selvangivelse at fratække nogle penge, man har betalt, hvis man udnytter en anden bestemmelse i lovgivningen, og selv om man er i stand til at dokumentere, at man har indbetalt pengene.

Det problem må vi i al stilfærdighed kunne få løst under udvalgsarbejdet, uden at vi behøver at puste os op til at diskutere, hvad den tidligere regering har sagt eller ikke har sagt i denne sag.

Peter Brixtofte (V):

Den situation, der er tilbage, er altså, at et medlem af en fagforening ikke ønsker, at fagforeningen indberetter vedkommendes kontingent til skattevæsenet, og ifølge lovforslaget fortaber man i det tilfælde sin ret til at kunne trække udgiften fra på selvangivelsen.

På Venstres vegne vil jeg sige, at det synes vi er forkert. Hvis man selv har lyst til at gå op og sige til skattevæsenet, at man har haft denne udgift og vise dokumentation for den, bør man også have samme fradragsret som andre.

Det kan godt gennemføres administrativt, og det svækker ikke kontrollen, for i de lokale skattevæsenere vil der være en fradragsret både for dem, der er indberettet, og for dem, der selv kommer op med dokumentation.

Der til kommer, at det i forvejen er sådan, at hvis en faglig forening administrativt er fritaget for indberetningspligt, har medlemmerne ret til at gå op og fradrage kontingentbetaling, hvis de kommer med dokumentation. Så hvis en fagforening ifølge reglerne er fritaget, bliver medlemmernes kontingent ikke indberettet, men de har alligevel ret til at få fradraget, hvis de går op med dokumentationen. Derfor må det også tilsvarende gælde for andre foreninger, hvor det enkelte medlem siger, at vedkommende ikke ønsker at lade foreningen indberette det, men selv vil gøre det. Der må være lige ret, og det er det, spørgsmålet gælder.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil gerne sige til hr. Kirkegaard, at jeg synes, det er lidt af en bagatellisering at kalde et holdningsskift for et procedurespørgsmål. Det, jeg konstaterede, var, at min forgængers forgænger, daværende skatteminister hr. Fogh Rasmussen, henvendte sig til de partier, der havde stået bag lovforslaget om indberetning af fagforeningskontingent på vegne af den daværende regering, hvoraf hr. Kirkegaard var medlem, og anmodede os om at tilslutte os en løsning i nøjagtig overensstemmelse med det lovforslag, jeg her har fremsat, så det er ikke et spørgsmål om procedure. Det, der undrer mig, er, at Det Konservative Folkeparti mener noget andet end det, man mente for kort tid siden.

Jeg vil gerne sige til hr. Peter Brixtofte, at jeg ikke er bekendt med, at vi har lavet nogen undtagelsesordninger i lovgivningen i retning af, at

[Skatteministeren]

man kan fritage visse fagforeninger for at indberette kontingent. Der kan være nogle overgangsproblemer for visse fagforeninger, men det helt generelle er, at vi med det lovforslag, der blev vedtaget om indberetning af fagligt kontingent, sikrede os den enkleste mulige procedure – sikrede os, at alle de, der er berettigede til et fradrag, også får det, og at de, der ikke er berettigede til et fradrag, heller ikke får det.

Forholdet har jo været sådan, at ganske mange mennesker, som faktisk er berettigede til et fradrag, ikke har fået det. Det er måske et af de overraskende resultater af de kontrolundersøgelser, der er blevet foretaget, at der ikke kun var en hel del mennesker, der havde skrevet fradrag på, de ikke var berettigede til, men at der faktisk også var ganske mange mennesker, der havde glemt at skrive fradrag på, som de var berettigede til.

Jeg betragter min opgave som skatteminister som gående ud på, at jeg først og fremmest skal varetage den ærlige skatteydere interesse. Det betyder selvfølgelig, at jeg er lige så optaget af, at mennesker ikke snyder sig selv, som at de ikke snyder alle andre og samfundshusholdningen. Derfor synes jeg, det var en meget god ordning, vi fik lavet med indberetningen, og derfor er denne ordning også gennemført helt generelt på nøjagtig samme måde, som at man ikke kan vælge, om man vil have sine renteudgifter, renteindtægter, lønindtægter eller andre forhold indberettet. Det er faktisk en forpligtelse, som alle skal leve op til ligesom til alt andet, der hviler på vores lovgivning.

Derudover har jeg lidt svært ved at se det reelle problem, for hvis man skal op til skattemyndighederne og dokumentere og dermed have registreret hos skattemyndighederne, hvilken fagforening man er medlem af, hvad er så egentlig formålet med at nægte, at det bliver indberettet? Jeg tror, at i hvert fald hr. Peter Brixtofte vil være enig i, at det er et af de områder, hvor forenklingen faktisk er lykkedes inden for skatteområdet. Vi må nok sige, at der har været talt mere om forenkling, end det har været muligt at gennemføre, simpelt hen også fordi det er et svært område at gennemføre al den forenkling på, mange af os kunne ønske sig, men et af de områder, hvor det faktisk er lykkedes at gennemføre en forenkling, er i henseende til selvangivelserne for det store flertal, hvor vi i dag har forholdsvis enkle selvangivel-

ser og forholdsvis enkle procedurer, først og fremmest fordi det er lykkedes at få nogle fornuftige og ordentlige indberetningssystemer.

Jeg synes, vi har en fælles opgave med at prøve at sikre os, at det også er tilfældet fremover, og da jeg trods bemærkningerne opfatter det sådan, at vi har nogle fælles intentioner på dette område, håber jeg, at vi i fællesskab under udvalgsarbejdet kan nå frem til en fælles konklusion. Det synes jeg ville være smukkest i en sag som denne, hvor det drejer sig om et lovforslag, vi i fællesskab bar igennem i sin tid, og hvor der er opstået et lille problem, som vi bør håndtere i fællesskab, inden sagen når frem til tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Jeg vil henvise til bemærkningerne til lovforslaget, hvor der står:

»Er den faglige forening efter skattekontrollovens § 8 T, stk. 3, administrativt fritaget for indberetningspligten, vil foreningens medlemmer kunne fradrage kontingentudgiften mod behørig dokumentation af kontingentbetalingen.«

Derefter står der:

»Ønsker et medlem, der er skattepligtig her i landet, fradrag for kontingentudgifter til en faglig forening i udlandet, der ikke er omfattet af indberetningspligten efter skattekontrollovens § 8 T, vil medlemmet også kunne få fradraget mod behørig dokumentation af udgiften.«

Der er altså i forvejen to bestemmelser, hvorefter man giver fradragsret, selv om det ikke er foreningen, som indberetter. Og derfor burde det være det enkleste af denne verden at give den tilsvarende ret til medlemmer af en fagforening, der har indberetningspligten, men hvis medlemmer bare ønsker at gøre det selv. Jeg har fuld forståelse for, at skatteministeren arbejder for den ærlige skatteyder, men man er også en ærlig skatteyder, fordi man selv vil gå op med dokumentationen.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Må jeg i al stilfærdighed minde skatteministeren om grundlovens bestemmelser om magtens tredeling, at det faktisk er Folketinget, der

[Kirkegaard]

giver lovene i det danske samfund. Derfor kan der da ikke være noget forkert i, at ét eller flere partier ønsker et spørgsmål drøftet under udvalgsbehandlingen. Det er da kun en rutine, at sådan noget sker. Jeg lagde også mærke til, at et af regeringspartierne havde det samme ønske.

Jeg er fuldstændig klar over, at denne sag har en forhistorie, og jeg tager hatten af for, at skatteministeren har gjort rede for det. Det er udmærket, men det skal da ikke forhindre os i at gå i gang med at løse et problem, hvis vi får øje på et. Og problemet kan jo løses teknisk, sådan som hr. Peter Brixtofte for et øjeblik siden gav udtryk for. Jeg kan ikke forstå, hvorfor skatteministeren stiller sig så fuldstændig på bagbenene ud fra et procedurermæssigt synspunkt, hvis der er et problem, vi kan få løst.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg var meget glad for hr. Kirkegaards sidste formulering, nemlig at der var tale om et spørgsmål, som Det Konservative Folkeparti ønsker at få drøftet under udvalgsarbejdet. Jeg vil sige til hr. Kirkegaard og til alle andre, at man aldrig nogen sinde vil møde en afvisende holdning fra min side, når det drejer sig om at drøfte spørgsmål eller problemer under udvalgsbehandlingen eller for den sags skyld i alle mulige andre sammenhænge. Så det tilsagn er hermed givet. Jeg vil meget gerne deltage i en drøftelse, og jeg vil meget gerne være behjælpelig med alle oplysninger i sagens natur under udvalgsarbejdet.

I øvrigt vil jeg gerne sige til hr. Peter Brixtofte, at de bestemmelser, han henviser til, gælder i nogle ganske særlige situationer, og at det selvfølgelig er afgørende, at vi ikke fra myndighedernes side afskærer nogen person, der er berettiget til et fradrag, fra at opnå det pågældende fradrag. Derfor kan der, som der er taget højde for i lovgivningen, være nogle helt særlige situationer, som vi er nødt til at forholde os til. Det, vi taler om her, er noget ganske andet. Det er nemlig, at den pågældende skatteyder selv er anledning til, at vedkommende mister fradraget.

Men jeg vil sammen med hr. Kirkegaard foreslå, at vi under udvalgsarbejdet drøfter de eventuelle udestående spørgsmål, der er, og udtrykker ønsket om, at det bliver et så enigt Folketing som overhovedet muligt, der løser

også dette lille problem, som er skabt i en lovgivning, vi i fællesskab har lavet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 188:

Forslag til lov om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget.

Af landbrugsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 10/2 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Det foreliggende lovforslag tager sit udgangspunkt i handlingsplanen for en bæredygtig udvikling i landbruget. Socialdemokratiet hilser velkommen, at der med henblik på at skåne miljøet mest muligt og nedsætte forbruget af pesticider skal udarbejdes journal over forbruget samt udføres eftersyn og kontrol af udstyr, der anvendes til udbringning.

Miljøministeren kan via loven om kemiske stoffer og produkter fastsætte regler om, at den ansvarlige for en ejendom skal føre journal over brugen af bekæmpelsesmidler. Miljøministerens bemyndigelse er for så vidt angår landbrugsejendomme dog overført til landbrugsministeren. Det er derfor hensigtsmæssigt at samle reglerne om sprøjtejournaler og eftersyn af udstyr i én lov.

Administrationen af loven varetages af Plantedirektoratet, der ligeledes skal klare tilsyns-